

БАЗОВІ НАВИЧКИ В ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТА МЕДИКА

Смандич В.С., Буряк О.Г., Маковський В.О., Сирбу Н.П.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вища медична освіта має забезпечувати якісну підготовку студентів і є важливою складовою реформи охорони здоров'я та реалізації національних соціальних пріоритетів та проєктів, таких як Erasmus+ KA2 CBHE № 618812-EPP-1–2020–1-GE-EPPKA2-CBHE-JP SAFEMED+ «Simulation in Undergraduate MEDical Education for Improvement of SAFETY and Quality of Patient Care» / «Симуляційне навчання в медичній освіті для підвищення безпеки та якості обслуговування пацієнтів», оскільки якість медичної допомоги залежить від рівня підготовки майбутніх лікарів. Сучасні досягнення медичної науки та практики вимагають коректив у підготовці та перепідготовці медичних працівників для приведення їхніх освітніх методів до міжнародних стандартів.

Сучасна вища медична освіта перебуває в процесі модернізації, й одна з її головних ідей — створення умов для виховання спеціалістів із високим рівнем компетентності, творчого мислення та здатності приймати зважені та відповідальні рішення в професійній діяльності. Для цього необхідно переглянути традиційні методи взаємодії вчителя та студентів у навчанні, впровадити в навчальний процес сучасні інноваційні технології. Потрібно враховувати специфіку професійної діяльності майбутнього лікаря. Однією з найважливіших та ефективних методик навчання у вищій медичній освіті є симуляційна технологія, яка має на меті імітувати реальний процес діяльності лікарів та дати змогу студентам розвинути необхідні професійні знання, навички, якості та вміння. У 4 та 6 класах студенти-медики відточують свої практичні навички, які дуже необхідні для майбутньої медичної діяльності. Цим і займається Симуляційний центр.

Симуляція — це моделювання фактичного процесу або роботи системи в часі. Використання моделювання як методу набуття практичних навичок і навчання називається симуляційним навчанням. Медичні навички набуваються через когнітивні (знання) і психомоторні навички (практика). Основна підготовка лікарів із клінічної теорії включає не технічні навички, такі як спілкування, клінічне судження та планування. Щоб оволодіти та вдосконалити психомоторику та комунікативні навички, потрібна постійна практика та моделювання, які дають змогу автоматизувати способи виконання цих прийомів. Використання в медичній підготовці прийомів і методів моделювання називається медичним симуляційним навчанням.

У нашому університеті існують та широко використовуються симуляційні технології при вивченні таких дисциплін, як хірургія,

акушерство та гінекологія, терапія, педіатрія тощо. Це надає змогу студентам повною мірою оволодіти набутими практичними навичками та довести техніку їх виконання до належного рівня.

До них відносять:

- реєстрація ЕКГ;
- вимірювання артеріального тиску на верхніх кінцівках;
- аналіз розшифровки електрокардіограм;
- малі маніпуляції(виконання внутрішньом'язової, внутрішньовенної ін'єкцій);
- збір скарг та анамнезу в пацієнта з хірургічною патологією;
- обстеження хірургічного хворого з визначенням симптомів;
- тимчасова зупинка кровотечі;
- антропометрія та оцінювання фізичного розвитку дитини;
- огляд шийки матки в дзеркалах, взяття мазків для бактеріоскопічного дослідження;
- невідкладна допомога при травмах, термічних ураженнях та серцево-легенева реанімація та інші базові навички, які формуються в період навчання в медуніверситеті.

Отже, найважливішими перевагами використання симуляційних технологій навчання в медицині є навчання без шкоди пацієнтові та об'єктивне оцінювання досягнутого рівня професійної підготовки кожного фахівця.

Список використаних джерел

1. Вінницький національний медичний університет ім. М.І.Пирогова Міністерство охорони здоров'я України «Підготовка медичних кадрів у сучасних умовах реформи системи охорони здоров'я України»
2. «Симуляційне навчання в системі підготовки медичних кадрів» Матеріали I навчально-методичної конференції, присвяченої 212-й річниці від дня заснування ХНМУ 30 листопада 2016 року м. Харків
3. Створення симуляційного центру: засади та керівні настанови. Досвід Програми «Здоров'я матері та дитини»: посіб. — Київ: Вістка, 2015. — 56 с.